

بیانیه سیاست‌های سرمایه‌گذاری صندوق سرمایه‌گذاری سهام‌نگر کیمیا با نماد «آبنوس»

۱ مقدمه

صندوق‌های سرمایه‌گذاری با جمع‌آوری نقدینگی سرمایه‌گذاران اقدام به تشکیل سبدی متنوع از اوراق بهادار می‌کنند که این نوع از سرمایه‌گذاری می‌تواند منافع بسیاری برای سرمایه‌گذاران ایجاد کند. هماهنگی بین خواسته‌های سرمایه‌گذاران و مقتضیات سبد یکی از مهمترین عوامل برای ادامه حیات صندوق است. مهم‌ترین نکته برای همسو شدن تمایلات سرمایه‌گذاری سرمایه‌گذاران و مدیران سرمایه‌گذاری صندوق شفاف کردن ابعاد سرمایه‌گذاری است. برای تحقق این امر مدیران سرمایه‌گذاری صندوق موظفند سیاست‌های سرمایه‌گذاری خود را مستند و شفاف در اختیار سرمایه‌گذاران بگذارند تا سرمایه‌گذاران پس از مطالعه اساسنامه و امیدنامه بتوانند به بررسی سیاست‌های سرمایه‌گذاری صندوق بپردازند.

بیانیه سیاست‌های سرمایه‌گذاری صندوق سرمایه‌گذاری سهام‌نگر کیمیا با نماد آبنوس، توسط کمیته سیاست‌گذاری سرمایه‌گذاری و مدیریت ریسک صندوق و با همکاری گروه مدیران سرمایه‌گذاری این صندوق تهیه شده است. هدف این بیانیه، اطلاع‌رسانی به سرمایه‌گذاران در خصوص ماهیت، محدودیت‌ها، اهداف و استراتژی‌های سرمایه‌گذاری مدیر صندوق، به منظور ایجاد امکان تصمیم‌گیری آگاهانه برای سرمایه‌گذاران است. این سیاست‌ها در قالب بیانیه حاضر تنظیم شده است که در ادامه در قالب سرفصل‌های استاندارد ارائه می‌شود.

۲ معرفی صندوق

صندوق سرمایه‌گذاری سهام‌نگر کیمیا با نماد آبنوس، در تاریخ ۱۴۰۲/۹/۱۱ موافقت اصولی تأسیس خود را از سازمان بورس و اوراق بهادار دریافت نمود و پذیره‌نویسی این صندوق در تاریخ ۳۰ اردیبهشت‌ماه ۱۴۰۳ انجام و تکمیل شد. همچنین، مجوز فعالیت صندوق سرمایه‌گذاری سهام‌نگر کیمیا در تاریخ ۱۴۰۳/۰۳/۲۲ صادر شد. جدول زیر اطلاعات کلی این صندوق را به نمایش می‌گذارد:

صندوق سرمایه‌گذاری آبنوس	
سرمایه‌گذاری در سهام	نوع صندوق
قابل معامله در بورس	
تامین سرمایه کیمیا	مدیر
تامین سرمایه کیمیا	بازارگردان
موسسه حسابرسی و خدمات مدیریت آزموده‌کاران	متولی
موسسه حسابرسی بهمند	حسابرس
حداکثر ۵۰۰ میلیارد تومان	سرمایه صندوق
کارگزاری ارگ هومن	کارگزار پذیرهنویسی
تامین سرمایه کیمیا ۶۰٪ شرکت سرمایه‌گذاری گروه مالی کیمیا مس ایرانیان ۳۰٪ شرکت سرمایه‌گذاری آتیه اندیشان مس (سهامی عام) ۱۰٪ از مجموع ۵ میلیون واحد سرمایه‌گذاری ممتاز	موسسین
T+۲	نحوه تسویه و پایاپای

۳ اهداف سرمایه‌گذاری صندوق

هدف از تشکیل صندوق، جمع‌آوری سرمایه از سرمایه‌گذاران و تشکیل سبدی متنوع از دارایی‌های قابل سرمایه‌گذاری و مدیریت این سبد به صورت حرفه‌ایست. در فرایند مدیریت صندوق، تلاش می‌گردد بیشترین بازدهی ممکن متناسب با ریسک قابل قبول، نصیب سرمایه‌گذاران شود. سرمایه‌گذاری در واحدهای صندوق سهام‌نگر کیمیا، مزیت‌های متعددی نسبت به سرمایه‌گذاری انفرادی سرمایه‌گذاران دارد:

۱. مدیریت حرفه‌ای منابع توسط مدیران دارایی و تیم تحلیل متخصص صنعت
۲. کاهش هزینه به‌کارگیری نیروهای متخصص، گردآوری و تحلیل اطلاعات و گزینش سبد بهینه اوراق بهادار به دلیل تقسیم هزینه آن بین همه سرمایه‌گذاران
۳. صندوق از جانب سرمایه‌گذاران، کلیه حقوق اجرایی مربوط به صندوق از قبیل دریافت سود سهام و تقسیم سود اوراق بهادار را انجام می‌دهد و در نتیجه سرانه هزینه هر سرمایه‌گذار کاهش می‌یابد
۴. فراهم شدن امکان سرمایه‌گذاری مناسب و متنوع‌تر دارایی‌ها و در نتیجه کاهش ریسک سرمایه‌گذاری

این صندوق از نوع صندوق سرمایه‌گذاری سهامی و ماهیتاً مناسب افراد با ریسک‌پذیری با سطح متوسط به بالاست. هدف مدیران این صندوق ارائه عملکردی بهتر از شاخص کل بورس و همچنین قرار گرفتن در بین برترین

صندوق‌های سهامی فعال در بازار سرمایه است. در مدیریت این صندوق، سعی بر این است که حتی‌الامکان بیشترین بازدهی قابل دسترس با کمترین ریسک ممکن نصیب سرمایه‌گذاران گردد. به طور خلاصه اهداف این صندوق در کوتاه مدت، میان مدت و بلند مدت به شرح زیر است:

- ✓ اهداف کوتاه‌مدت: تامین بازدهی مورد انتظار سرمایه‌گذاران متناسب با ریسک پذیرش شده و کاهش ریسک نقدینگی و افزایش نقدشوندگی واحدهای سرمایه‌گذاری صندوق
- ✓ اهداف میان‌مدت: کسب بازدهی متناسب با بازدهی بازار سرمایه در عین ایجاد پایداری در خالص ارزش دارایی‌ها
- ✓ اهداف بلندمدت: عملکرد با ثبات با تخصیص استراتژیک بهینه دارایی‌ها، سرمایه‌گذاری در سهام برتر و افزایش دارایی‌های تحت مدیریت صندوق

۴ استراتژی و سیاست‌های سرمایه‌گذاری

۴-۱ سیاست سرمایه‌گذاری

مدیران سرمایه‌گذاری، با توجه به اهداف مذکور در افق‌های زمانی متفاوت، سیاست‌های متناسبی برای سرمایه‌گذاری در پیش می‌گیرند. مدیران سرمایه‌گذاری با استفاده از مدل‌های ارزشیابی سهام قیمت ذاتی سهام را تخمین زده و به دنبال سهامی هستند که پایین‌تر از ارزش ذاتی خود در بازار معامله می‌شوند. از مدل‌های مورد استفاده در ارزشیابی سهام می‌توان به مدل‌های تنزیل سود نقدی، مدل‌های تنزیل جریان نقد آزاد سهامداران (برای شرکت‌هایی که سود تقسیم نمی‌کنند یا نوپا هستند و سابقه تقسیم سود ندارند) اشاره کرد. مدیران همچنین با استفاده از ضرایب قیمتی ارزش یک سهم را به طور نسبی ارزیابی کرده و با مقایسه این ضرایب اقدام به خرید یا فروش سهام کم‌ریسک می‌کنند. تشخیص نقاط مناسب ورود و خروج از سهم به منظور مدیریت بهینه سرمایه‌گذاری‌ها از دیگر اقداماتی است که در فرایند مدیریت دارایی‌های صندوق انجام خواهد شد.

۴-۲ استراتژی سرمایه‌گذاری

مدیریت سرمایه‌گذاری به شیوه‌هایی اطلاق می‌گردد که به کنترل و کاهش ریسک و افزایش بازدهی مورد انتظار سرمایه‌گذاران می‌پردازد. برای استراتژی‌های سرمایه‌گذاری طبقه‌بندی‌های مختلفی صورت گرفته است. برخی سرمایه‌گذاران حداکثر کردن بازده سرمایه‌شان را با سرمایه‌گذاری در دارایی‌های ریسکی و افراد دیگر حداقل کردن ریسک را ترجیح می‌دهند. اما اکثر سرمایه‌گذاران ترکیبی از این دو استراتژی را انتخاب می‌کنند. عوامل تاثیرگذار بر نحوه تخصیص دارایی‌های صندوق به دارایی‌های مجاز، مطابق مصوبات امیدنامه صندوق است. مدیران سرمایه‌گذاری موظفند تخصیص را در محدوده تعیین شده در امیدنامه انجام دهند، یعنی میزان سرمایه‌گذاری در یک نوع دارایی همواره بین یک حداقل و حداکثر تعریف شده نوسان دارد، بنابراین این یکی از محدودیت‌های مدیران سرمایه‌گذاری در حد نصاب‌های تخصیص دارایی می‌باشد که همواره ملزم به رعایت آن هستند.

عامل دوم وضعیت بازار سهام و بدهی است. در زمان رونق بازار سهام مدیران حداکثر مجاز سرمایه گذاری را در سهام و حق تقدم انجام می دهند. به همین شکل اگر بازار سهام در وضعیت رکود یا عدم ثبات باشد، مدیران بیشترین سرمایه گذاری ممکن را در سپرده بانکی، بازار بدهی و اوراق با درآمد ثابت انجام داده و به حداقل سرمایه گذاری منابع در سهام اکتفا می کنند. ملاحظه ی دیگر، دستیابی به اهداف کوتاه مدت، میان مدت و بلند مدت ذکر شده در بندهای پیشین است. لذا ممکن است وضعیت بازار سهام در رونق باشد ولی برای مدیریت ریسک و نیاز به نقدینگی حداکثر مقدار مجاز تخصیص به بازار سهام انجام نگیرد.

ادامه محتوای این بخش در مورد تخصیص دارایی ها در ۳ بخش ارائه می گردد:

۱. تخصیص استراتژیک دارایی (Strategic Asset Allocation):

هدف گذاری تخصیص بلندمدت منابع به طبقات مختلف دارایی، که این بخش بیشترین تاثیر را از حد نصاب های اعلامی سازمان خواهد پذیرفت. به صورت دوره ای مطابقت تخصیص دارایی ها با تخصیص هدف گذاری شده چک شده و تعدیلات لازم صورت خواهد گرفت

۲. تخصیص تاکتیکی دارایی (Tactical Asset Allocation):

انحراف صلاح دیدی از تخصیص استراتژیک دارایی به منظور بهره گیری از شرایط کوتاه مدت بازار سرمایه یا شرایط کلان اقتصادی

۳. گزینش سرمایه گذاری ها (Security Selection):

پس از تعیین تخصیص کوتاه مدت (تاکتیکی) و بلندمدت (استراتژیک) طبقات مختلف دارایی، نوبت انتخاب گزینه های سرمایه گذاری درون هر طبقه دارایی است

۴-۲-۱ تخصیص استراتژیک دارایی (Strategic Asset Allocation)

در این بخش، میزان تخصیص انواع دارایی های صندوق مورد توجه قرار می گیرد. مهم ترین محدودیت تخصیص هر یک از طبقات دارایی به صورت حد نصاب هایی است که صندوق سهام نگر کیمیا ملزم به رعایت آن است. جدول زیر این حد نصاب ها را گزارش می کند:

توضیحات		موضوع سرمایه‌گذاری	
حداقل ۷۰٪	از یک صنعت: حداکثر ۳۰٪	سهام پذیرفته‌شده بورس، فرابورس و بازار پایه	۱
	از یک نماد: حداکثر ۱۰٪		
	از بازار پایه: حداکثر ۱۰٪		
	از کل سهام یک شرکت: حداکثر ۵٪		
حداکثر ۳۰٪	از یک ناشر: ۵٪	سایر سهام دیگر صنایع	۲
	از یک ناشر و اختیار آن: ۱۰٪		
	حداکثر ۵٪	صندوق‌های غیر از اوراق بهادار	۳
	حداکثر ۵٪	گواهی سپرده کالایی	۴
	حداکثر ۱۵٪	گواهی سپرده بانکی و سپرده بانکی	۵
	حداکثر ۲۰٪	اوراق درآمد ثابت بدون ضامن و با رتبه اعتبار قابل قبول	۶

مدیریت صندوق با لحاظ حد نصاب‌های بالا برای دارایی‌های قابل سرمایه‌گذاری به عنوان محدودیت‌های مقرراتی موجود، روند تاریخی عملکرد هر طبقه دارایی و وضعیت هم‌بستگی بازارهای هر یک را مورد تحلیل و بررسی قرار داده و به یک تخصیص بهینه بلندمدت برای هر طبقه دارایی دست خواهد یافت. نیل به این هدف، می‌تواند بازدهی تعدیل شده با ریسک صندوق را به بهترین نتیجه قابل دسترس نزدیک کند. با توجه به تمرکز صندوق سهام‌نگر کیمیا بر طبقه دارایی سهام، بهره‌گیری از هم‌بستگی پایین‌تر این طبقه دارایی با سایر گزینه‌های سرمایه‌گذاری ریسکی یا استفاده از ابزارهای درآمد ثابت به منظور کنترل و مدیریت ریسک نوسانات ارزش صندوق در برنامه سرمایه‌گذاری مدیران سرمایه‌گذاری قرار دارد.

۲-۲-۴ تخصیص تاکتیکی دارایی (Tactical Asset Allocation)

مدیر صندوق با توجه به شرایط بازار سرمایه، بازارهای موازی و وضعیت اقتصاد کلان ممکن است تصمیم به انحراف از تخصیص بلندمدت دارایی‌ها بگیرد. به عنوان مثال، با وارد شدن بازار سرمایه به رکود عمیق یا روند نزولی، تخصیص سهام در اقل میزان ممکن خواهد بود و از سقف حد نصاب دارایی‌های قابل سرمایه‌گذاری جایگزین مثل دارایی‌های مبتنی بر طلا و درآمد ثابت به منظور کنترل ریسک و اجتناب از زیان استفاده می‌شود. انحراف از تخصیص استراتژیک دارایی (تخصیص بلندمدت)، با تشخیص روند و سیکل‌های موجود در بازارها صورت می‌پذیرد.

۳-۲-۴ گزینش سرمایه‌گذاری‌ها (Security Selection)

به منظور گزینش سرمایه‌گذاری، از انواع تحلیل‌ها به منظور شناسایی سهام پر پتانسیل با روش‌های متداول نظیر تحلیل بنیادی، تحلیل عددی (کوانت) و تحلیل تکنیکال به کمک استراتژی انتخاب سهام ترکیبی استفاده می‌شود.

۵. ریسک‌های صندوق

با توجه به محتوای امیدنامه و اساسنامه تمهیدات لازم برای از بین بردن ریسک‌های سرمایه‌گذاری اندیشیده می‌شود. از جمله این تمهیدات می‌توان به نقش ارکان صندوق از جمله متولی و حسابرس اشاره کرد. وظایف این ارکان و سایر ارکان صندوق در اساسنامه ذکر شده است. لازم به ذکر است که سرمایه‌گذاری صندوق‌های سهامی، همواره دارای ریسک است و یک سرمایه‌گذار باید با آگاهی از این ریسک‌ها اقدام به سرمایه‌گذاری کند. برخی ریسک‌های پیش روی سرمایه‌گذار به شرح ذیل می‌باشد:

۱. ریسک بازار

ریسک بازار، ریسک زیان ناشی از حرکات یا نوسان‌های غیرمنتظره قیمت‌ها یا نرخ‌های بازار است. اقتصاد، تکنولوژی، سیاست یا قوانین همواره در حال تغییر است. این تغییرات می‌توانند بر ارزش سبد سرمایه‌گذاری صندوق تأثیر منفی بگذارند و باعث بروز نوسان در بازارهای سرمایه‌گذاری و در پی آن ایجاد نوسان در ارزش صندوق خواهد شد.

۲. ریسک کاهش ارزش دارایی‌های صندوق:

قیمت اوراق بهادار در بازار، تابع عوامل متعددی از جمله وضعیت سیاسی، اقتصادی، اجتماعی، صنعت موضوع فعالیت و وضعیت خاص ناشر و ضامن آن است. با توجه به آنکه ممکن است در مواقعی تمام یا بخشی از دارایی‌های صندوق در اوراق بهادار سرمایه‌گذاری شده باشند و از آنجا که قیمت این اوراق می‌تواند در بازار کاهش یابد، لذا صندوق از این بابت ممکن است متضرر شده و این ضرر به سرمایه‌گذاران منتقل شود. البته با توجه به اهداف و سیاست‌های سرمایه‌گذاری این صندوق سعی می‌گردد از سرمایه‌گذاری در دارایی‌هایی که ریسک بالایی دارند خودداری شود.

۳. ریسک نکول اوراق بهادار:

اوراق بهادار شرکت‌ها به صورت بالقوه بخشی از دارایی‌های صندوق را تشکیل می‌دهد. گرچه صندوق حتی الامکان در اوراق بهاداری سرمایه‌گذاری می‌کند که دارای رتبه اعتباری مناسبی بوده و سود حداقل برای آنها تعیین و پرداخت سود و اصل سرمایه‌گذاری آن توسط یک موسسه معتبر یا دارای رتبه اعتباری بالا یا ضامن بانکی تضمین شده است یا برای پرداخت اصل و سود سرمایه‌گذاری در آنها، وثایق معتبر و کافی وجود دارد، ولی این احتمال وجود دارد که طرح سرمایه‌گذاری مرتبط با این اوراق سودآوری کافی نداشته باشد یا ناشر و ضامن به تعهدات خود در پرداخت به موقع سود و اصل اوراق بهادار، عمل ننمایند یا ارزش وثایق به طرز قابل توجهی کاهش یابد، به طوری که پوشش‌دهنده‌ی اصل سرمایه‌گذاری و سود متعلق به آن نباشد. وقوع این اتفاقات می‌تواند باعث تحمیل ضرر به صندوق و متعاقباً سرمایه‌گذاران شوند.

۴. ریسک تغییر قوانین و مقررات

تغییر در قوانین ناظر به شرکت‌ها، قوانین مالیاتی یا دیگر قوانین مربوطه را ریسک تغییر قوانین می‌نامند. این تغییرات می‌تواند باعث تأثیر منفی بر سودآوری شرکت‌ها و کاهش ارزش دارایی‌های صندوق و متناسب با آن کاهش خالص ارزش دارایی سرمایه‌گذار شود.

۵. ریسک نوسان بازده بدون ریسک:

در صورتی که نرخ بازده بدون ریسک افزایش یابد، به احتمال زیاد قیمت سهام و اوراق مشارکت و سایر اوراق بهادار در بازار کاهش می‌یابد. مدیران سرمایه‌گذاری صندوق همواره با پایش وضعیت کلان اقتصاد و پیگیری سیاست‌های اقتصادی دولت (سیاست‌های پولی و مالی) و شرایط کسب و کار در کشور تلاش می‌کنند ریسک‌های پیش روی صندوق را در درجۀ سریع‌ترین زمان ممکن شناسایی کرده و با اعمال مدیریتی غیرمنفعانه ترکیب و میزان تخصیص دارایی‌های صندوق را اصلاح کنند.

۶. ریسک نقدشوندگی:

صندوق ممکن است در سهم‌هایی سرمایه‌گذاری کند که معاملات روانی نداشته باشند و یا حجم معاملات آنها در یک روز معاملاتی بسیار کم باشد. این موضوع باعث می‌شود که در زمان اضطرار نتوان آن سهم را فروخت. مدیران سرمایه‌گذاری صندوق با در نظر داشت این ریسک و دوری از چنین سهم‌هایی سعی خواهند داشت این ریسک را تا حد امکان کاهش دهند.

۶ سیاست‌های پایش و بازبینی عملکرد صندوق و اعمال اصلاحات لازم

با توجه به الزامات افشای اطلاعات بازدهی صندوق مطابق اساسنامه، بازدهی صندوق به صورت روزانه، هفتگی، ماهانه و سالانه محاسبه و در تارنمای صندوق نمایش داده می‌شود که این اطلاعات می‌تواند تا حدودی عملکرد صندوق را نشان دهد. اما برای ارزیابی عملکرد صندوق باید علاوه بر معیار بازده، به ریسک نیز توجه شود. لذا کمیته سیاست‌گذاری سرمایه‌گذاری و مدیریت ریسک ضمن نظارت بر عملکرد مدیران سرمایه‌گذاری، وظیفه پایش هر گونه انحراف صندوق از خطی مشی‌های عنوان‌شده در این سند را بر عهده داشته و ضمن شناسایی این انحرافات، موارد را به هیئت مدیره مدیر صندوق گزارش می‌دهد.

عملکرد گروه مدیران سرمایه‌گذاری صندوق از لحاظ بازدهی و ریسک بر اساس شاخص مبنا در ادوار میان دوره‌ای ۳ ماهه و سالانه بر اساس رویه‌های زیر انجام پذیرفته و توسط کمیته سیاست‌گذاری مورد ارزیابی قرار گرفته و در صورت نیاز، اصلاحات مورد نیاز از طریق ارائه گزارش به هیئت مدیره مدیر صندوق به مدیران سرمایه‌گذاری برای رفع ایرادات ابلاغ می‌شود:

۱) ارائه صورت‌های مالی صندوق در ادوار تعیین‌شده، با رعایت استانداردهای حسابرسی و با در نظر گرفتن استانداردهای ملی حسابداری کشور و دستورالعمل‌های ابلاغی از سوی سازمان بورس و اوراق بهادار، توسط مدیر صندوق و با تأیید حسابرس صندوق

۲) ارائه گزارش‌های عملکرد به صندوق در بازه‌های سه‌ماهه، شش‌ماهه، نه‌ماهه و سالانه، توسط مدیر صندوق که شامل بازده‌های ماهانه، سه‌ماهه، شش‌ماهه و سالانه، ترکیب دارایی‌های صندوق، میزان دارایی‌های صندوق، میزان صدور و ابطال، تعداد سرمایه‌گذاران به تفکیک حقیقی و حقوقی و تعداد واحدهای سرمایه‌گذاری ممتاز و عادی.

مسئولیت نظارت، ارزیابی و جایگزینی مدیران سرمایه‌گذاری با توجه به عملکرد بر عهده کمیته سیاست‌گذاری است.

۷ شاخص مبنای ارزیابی عملکرد

عملکرد صندوق سهام‌نگر کیمیا، به صورت دوره‌ای و نسبت به شاخص بنچمارک یعنی شاخص کل بورس و عملکرد سایر صندوق‌های سرمایه‌گذاری در سهام فعال در بازار سرمایه، با استفاده از نسبت‌های عملکردی متداول مورد ارزیابی قرار می‌گیرد. از نتایج ارزیابی انجام شده به منظور شناسایی نقاط قوت و ضعف و در نهایت بازنگری در سیاست‌ها و استراتژی سرمایه‌گذاری صندوق استفاده می‌شود تا قدرت رقابت صندوق حفظ و تقویت شود.

۸ سیاست بازنگری و به‌روزرسانی بیانیه سیاست‌های سرمایه‌گذاری صندوق در ادوار مختلف

با توجه به تغییر عوامل تاثیرگذار بر صندوق مانند تغییر قوانین و مقررات ناظر بر فعالیت صندوق‌ها، شرایط عمومی اقتصاد کشور، بروز تغییر معنادار در سیاست‌های پولی و مالی دولت، تغییرات اساسنامه و امیدنامه مصوب مجمع یا با توجه به گزارش سالانه حسابرس یا بنا به هر ضرورت دیگر، در صورت لزوم این بیانیه توسط کمیته سیاست‌گذاری سرمایه‌گذاری مورد بازنگری قرار گرفته و اصلاح صورت خواهد گرفت.

